

BERICHTDIENST

DE LENTE VAN DE MENSELIJKE GEEST

21 mei 1954

Goedenavond vrienden.

Na deze woorden (van de leiding in verband met het betreden van de nieuwe zaal) lijkt het mij wat moeilijk om met de gewone inleiding te beginnen en toch zal ik dat helaas moeten doen, want ondanks al deze strelende en vleierende woordmelodieën die men rond ons werk gevlochten heeft, moeten we toch weer zeggen: wij zijn eenvoudig persoonlijkheden zoals u op het ogenblik bent. We leven in een andere wereld, maar het totaal van de waarheid is ons evenmin bekend als deze u bekend is. We kunnen wel verschillende punten daarvan herkennen, maar niet alles, we zijn niet alwetend, zodat wat wij zeggen niet kan worden geacht te zijn een soort evangelie. Wanneer wij u een mening voorleggen, dan doen wij dit, mijn vrienden, alleen in de hoop dat u ook onze argumenten de aandacht waardig zult achten. Wij zijn dankbaar voor de tegenargumenten, voor de vragen, voor de problemen die u ons geeft. En nu moet ik natuurlijk ook nog even erbij vertellen: wanneer je als persoonlijkheid tot een andere wereld spreekt, ach, dan wil er wel eens eventjes iets je ontsnappen, dan kun je misschien wel eens een fout maken of je kunt een gegeven onjuist afdrukken op het medium dat je ter beschikking staat. Daarmee zult ook u, mijn vrienden, zeer zeker rekening willen houden en ons natuurlijk, als ware het een soort wedstrijd in gevatheid, op de vingers willen tikken wanneer we een fout maken, want dat is voor ons erg prettig en voor uzelf zeker zeer nuttig.

Mogen we dan onder deze bedingung de avond beginnen. Allereerst heb ik voor u de "berichtendienst". De ontwikkeling van de laatste tijd in politieke zin heeft ons aangenaam verrast, ondanks het pessimisme wat daarover in de wereld heerst. Wij zien zekere resultaten geboren worden uit wat men op het ogenblik nog noemt "grote mislukkingen", en zijn ervan overtuigd dat de komende paar maanden een ontspanning op politiek gebied in velerlei zin te zien zullen geven. Ten aanzien van de natuurrampen: zoals reeds meerdere malen herhaald, deze cyclus loopt voort, maar zal toch, menen wij, na nog één of twee misschien wat grotere rampen, in heftigheid afnemen. Wat betreft de klimatologische omstandigheden: zij zullen op een zodanige wijze verlopen dat de wereld niet gebukt zal gaan onder een hongersnood. Wanneer u met al deze dingen rekening houdt, mijn vrienden, dan zult u met mij eens zijn dat hier alleen reeds iets groots gebeurd is. Verder, er zijn op het ogenblik in verschillende landen reeds tekenen dat de geestelijke krachten, die werden ontketend ten goede, een sterke invloed uitoefenen op degenen die geroepen zijn tot het werk. Ook hierin vinden wij een reden tot grote vreugde en wij hopen de bewustwording van de mensheid vanaf nu in een steeds sneller tempo voort te zien gaan. Tot zover dan de berichtendienst. Wanneer wat verdere mededelingen door zouden komen, dan zal ik u die natuurlijk weergeven.

DE LENTE VAN DE MENSELIJKE GEEST

Op het ogenblik echter rest mij de aangename taak om voor u te beginnen met een onderwerp naar eigen keuze. En nu willen wij vanavond de cyclus over godsdiensten, die wij toch reeds bijna besloten hadden, onderbreken. Ik wil vandaag met u spreken over iets anders, over iets doodgewoons, ik wil alleen maar met u spreken over "de lente van de menselijke geest".

U begrijpt natuurlijk dat de lente - en u heeft het aan den lijve ervaren - niet alleen is de prettige zonnige dag, de schoonheid van bloemen, de volheid van bloesem en zon, waarin je je koesterend verheugt over een nieuwgeboren jaar. U weet zeer goed dat integendeel vaak felle regenvlagen u teruggrijpen in de geborgenheid van uw huis, dat een felle nijpende nachtvorst de bloesems verschroeit totdat ze bruin bladderend neervalt als een treurwade over de aarde.

Ach, u hebt het allemaal gezien, u ziet hoe uit de vrolijke zang van de vogels de drukke taak van het nestbouwen, soms de moeizame en vermoeiende periode van het opvoeden van de jongen voortkomt. Kortom, de lente is rond u, kijk rond u en u zult zien hoe de wereld is. Maar, mijn vrienden, hebt u er wel eens aan gedacht dat ook voor de geest vaak hetzelfde proces zich afspeelt? Wij hebben gesproken over godsdiensten, over geschiedenis, over politiek en al deze dingen, maar wat betekenen ze eigenlijk? Zijn zij niet zo iets als het lezen in een boek op een winteravond? Is eigenlijk al dat werk wat wij met u doen niet een voorbereiding? Er zijn mensen die reeds, wanneer zij in het begin van het jaar, wanneer de nacht nog lang en de dag kort is, tezamen zijn, plannen bouwen voor de zomer. En kijk, dat zou ik u nu ook zo graag zien doen.

Niet alleen maar luisteren naar ons, maar iets begrijpen van die kracht die u toch nu ook zo langzamerhand wel een klein beetje te pakken moet krijgen. Heus, u zit hier allemaal bij elkaar en u zegt misschien: nu ja, wat praten ze weer, wat weten ze het aardig te zeggen en wat is het weer mooi. Maar daar gaat het niet om, het gaat er toch om: wat leeft er in u. Het gaat alleen, mijn vrienden, om u, om niemand anders, u de mensheid van deze wereld met haar problemen, met haar kwalen, met haar vaak moeilijke perioden en tijden, de mensheid die op het ogenblik in een afstomping en een versuffing vaak vergeet dat een tweeledige taak is weggelegd voor elke geest die in de stof verkeert.

De eerste taak is zichzelf te regeren en de tweede taak is te helpen ook de wereld buiten hem op te bouwen. Kijk, het is lente geworden. Uit de lange winter van zelfgenoegzaamheid worden de mensen wakker geschud door de stromen van dreiging die opnieuw over de wereld losbarsten: aardbeving, hongersnood, overstroming, ellende. De sidderende mensheid, plotseling opgeschrikt uit de gezapige gezelligheid van "nu ja, laat het maar stormen, ons deert het niet", heeft, zij het aarzelend, met een beetje berouw de handen aan de ploeg geslagen. Oorlog, vuur, creperende gewonden, mensen die elkaar afmaken als beesten! De mensheid heeft er lang over nagedacht en eindelijk voelt zij zich lichtelijk beroerd door dat bloedbad, want het zou wel eens wat voor ons kunnen gaan betekenen.

Voorjaarsstormen! Dan, "er wordt aan politiek gedaan, het kan ons niet interesseren, politiek daar wenden we ons vanaf". Uitstekend, mijn vrienden, maar één ding daar kunt u zich niet van afwenden, ook u bent mede aansprakelijk voor uw broeders en zusters in de wereld.

Lentestormen! O ja, het hagelt en het slaat u neer en het drijft u, maar wanneer u nu denkt u terug te kunnen trekken in de veilige geborgenheid van een ego'tje dat in een zoete droom en waan zich afzondert van de wereld, dan bent u verloren, u kunt het niet alleen, u kunt ook niet zeggen: "ik vlucht in mijn rijpe geest boven de mensheid uit", want zelfs wij zijn gebonden aan uw lot, wij die toch heel wat meer weten van onze bewustzijnstoestanden dan u het ooit kunt weten op deze wereld zonder een persoonlijke ervaring in onze sfeer.

Al deze stormen die zijn dreigend en er zullen zeker weer een paar mooie dagen komen, dagen dat je adem haalt, dat je zegt: "hè, God zij dank, eindelijk zon, eindelijk vreugde, vrede, licht, nu zal het goed worden". En dan komt er opnieuw een donkere wolk voor de zon en dan rolt de donder, dan bliksemt het, dan valt de hagel, de regen zwepend neer en u moet weer, weer vluchten, weer iets zoeken. Kijk, dat alles dat is nodig om u tot een bewustzijn te brengen, dat alles is nodig om u wakker te schudden uit deze heerlijke geborgenheid van "nu ja, wij leven toch en het gaat ons toch zo slecht nog niet, en of het de burens nu slecht gaat, nu ja, dat is erg voor hen en als we wat kunnen missen...", maar we kunnen niet veel missen, want we komen zelf al zoveel tekort. Daar moet u uit wakker geschud worden.

Daarom: lentestormen. De geest die in u leeft moet leren begrijpen en te verstaan dat men alleen door te dienen, ook stoffelijk te dienen en niet alleen met een hol woord en een gedachte, de mensheid moet bijstaan. Uw geest zal moeten leren dat de Hogere Waarheid, die voor u allen gegeven wordt, dat dit wonderlijk ontwaken en dat openbloesemen van de ziel in al die begaafdheid, in dat leven in meerdere werelden tegelijk, dat verstaan van stemmen uit allerhande sferen, dat dit alleen kan gebeuren wanneer uw leven gewijd is aan de mensheid, wanneer uw leven ook offer kent. En wanneer u vergeet te offeren en u heeft wat verworven, o, wees niet bang, dan komt er een orkaan die u weg dreigt te vagen of er komt de barheid van een monsoon (moesson; Red.), die dag in dag uit u schijnt te bedelven onder een lusteloosheid, die in eentonigheid u wurgt. Ja, mijn vrienden, zo staan de zaken ervoor.

Het is niet alleen maar "laten we nu maar vergeestelijkt doen en in de esoterische waarheid alleen onze vlucht vinden", nee, de lente die over deze wereld gaat komen, waarvan deze stormen van de tijd een teken zijn, bekent het ontwaken van de mens voor zijn verplichtingen

voor geest en stof, zijn harmonie tussen deze beide, daardoor in staat zijnde te volvoeren de volmaaktheid, zover die bij de mens in het bereik ligt op deze wereld, vrij te maken de geest van allerhande banden, te verbrijzelen de afgodsbeelden van dogma's, gesteld door zo velen, in vrije, eerlijk aanvaarde verantwoordelijkheid, anderen te helpen om goed en gelukkig te leven, niet door dwang, niet door veel woorden, maar alleen door de gedragenheid en volheid en harmonie van uw eigen daad- en gedachteleven.

Dat klinkt allemaal stormachtig en bitter waarschijnlijk in uw oren en misschien wat dreigend, maar toch is deze dreiging niet het enige waarover ik u deze avond wilde spreken, want wij hebben het met u besproken, ergens in een vallei na een offer heeft de Grote Heer besloten, Hij, de laatste van de vier die nog neerdaalt, om Krachten te geven aan de geest, dat de wereld niet ten onder zou gaan, en deze Kracht leeft ook voor u. Wanneer uw ziel in een wanhopig verlangen naar klaarheid, naar zekerheid, naar begrip zich uitstrekt in één smekende vraag, in één doorleefd en doorvoeld "waarom", gericht aan de oneindigheid, dan komt deze Kracht tot u als antwoord.

Wanneer uw worstelende ziel verwijten heeft en de wereld van zich af zou willen werpen in een verachting over de bitterheid die erin is en u vraagt aan het Al "waarom", dan komt er een lichte en troostende Kracht, dan wordt u weer kracht gegeven om verder te gaan, want de lente is het jaargetijde van de drijvende sappen die de knopvormende bloem tot openbarsten dwingen, die van de bladeren, barsten als een groene zee over de wereld, één feestzang, één tooi zonder gelijke maakt.

En ook voor u wordt dit gegeven, wanneer u van goede wil bent, mijn vrienden, wanneer u tracht om de gedachten van de broederschap en verdraagzaamheid werkelijk tot uiting te brengen, wanneer u werkelijk probeert om met uw beste weten en kunnen uw medemensen te helpen, wanneer u afstand doet van het geweld, van het dwingen van anderen en daarvoor in de plaats stelt het dienen, dan zult u zien hoe rijk u beloond wordt. En zeg nu niet met een groot gebaar: "ja, maar ik heb al zoveel gedaan en daar zie ik er een die staat in volle bloei van gaven en krachten, die ziet en die hoort, die tekent, die schrijft, die schildert, die boetseert, die is medium, die treedt uit, die gaat naar de sferen toe, en ik? Ik heb alleen soms maar het gevoel dat iemand me nabij is", want het is niet de bloesem die bepaalt welke vrucht de boom zal dragen.

Onthoudt slechts dit: wanneer u eerlijk leeft, dan zal, buiten alle uiterlijkheid van uw bestaan om, een nieuwe Kracht ontwaken, een nieuwe Kracht die u sterker en sterker (zal) boeien, die u zal doen leven met een intensiteit zoals u die van tevoren nog nooit beleefd hebt, een kracht die u sterk zal maken, zo sterk, dat geen schaduw van de dood, geen schaduw van ellende of ziekte u ooit, ooit zal kunnen deren, een kracht die de scheiding weg doet vallen die voor velen zo'n grote last betekent, omdat men van de wereld uit niet kan zien in een sfeer en daarin begrijpen de continuïteit van alle dingen.

Mijn vrienden, wij doen wat wij kunnen, wij werken en slaven en zwoegen voor u en we doen het graag, we doen het eerlijk en oprecht, zonder enige aarzeling, maar of er werkelijk iets goeds geboren wordt in u, dat ligt aan u en alleen aan u, of u de kracht zult vinden om werkelijk meer en meer deze geestelijke gaven, gegeven aan de wereld, in uzelf vruchtbaar te doen werken. En wanneer u dat kunt, dan, mijne vrienden, zullen wij afscheid van u nemen, niet omdat wij aarzelend teruggaand, zeggen: "hier is ons werk van geen nut", maar omdat wij kunnen zeggen: "dit werk is niet meer van node, want zie, zij komen tot ons en met ons gaan ze op tot het einddoel dat we ons allen gesteld hebben".

Daarmee heb ik dan het mijne gezegd, vrienden. Ik hoop dat u het mij niet kwalijk neemt dat ik juist dit onderwerp heb aangesneden op deze avond, maar nogmaals, ik moest even de nadruk erop leggen: het uiterlijke doet het niet, de angst en het onderling praten over "wat zou er nu gebeuren", dat doet het niet, het leven, de kracht van het leven, het hele lot, ze liggen in uw hand.

Wanneer u over dit onderwerp vragen te stellen heeft, dan kunt u dat doen aan degene die de "vragenrubriek" voor u behandelt. Ik geef thans het woord over aan de tweede spreker, die voor u zal spreken over een onderwerp naar uw eigen keuze. Ik dank u voor uw aandacht.

DE GRONDWET VAN HET LEVEN

Goedenavond vrienden.

Na dan de lentestormen van mijn voorganger, voor mij de kleine stormpjes die u voor mij heeft bezworen. Wat is het onderwerp?

Vraag: Kunt u ons iets vertellen over de grondwet van het leven en de wetten daaraan verbonden voor de mens in de stof?

Spreker: Nou, dat zal ik in ieder geval graag proberen. Eerst even... (medium schuift iets naar voren met zijn stoel). Ja, ik voel me hier zo op een afstand van u. Ja, ik bedoel, er zit wel een muurtje tussen, maar dat is helemaal niet symbolisch, hoor, dat is helemaal niet de bedoeling. Nou, de grondwet van het leven. Als er in het leven één grote wet is, vrienden, dan zult u het met mij eens zijn dat het de wet is dat je moet leven.

De grondwet van het leven is: bewust bestaan. Het bewustzijn is de drijvende kracht van alle bestaan over de hele wereld en meer: van alle bestaan buiten God. Waar geen bewustzijn is, nu ja, daar spreken we niet over leven, nietwaar? Maar hoe ben ik mij eigenlijk bewust, wat is eigenlijk mijn bewustzijn? Is dat alleen maar als ik in mijn eigen kringetje rondloop te draaien en heel gezellig vertel dat ik het zo buitengewoon goed weet? Nee, natuurlijk niet. Hoe meer ik eigenlijk mijn gang ga en vertel dat ik het goed weet, hoe meer ik waarschijnlijk, laten we maar zeggen, stomiteiten uithaal.

De grondwet van het leven is "leven", en als we nu allen leven zouden zijn dan zouden we rustig op ons eentje rond kunnen wandelen, dan gaf dat allemaal niets en dan kon je je heel rustigjes bepalen tot al die kleine dingetjes die je nu eenmaal hebt. Maar er zit een foutje in, want wij zijn niet het totale leven, integendeel, we zijn maar een heel klein stukje van het leven en maar een heel klein stukje ook. Per slot van rekening, zelfs wanneer u 200 pond weegt, wat bent u tegenover de wereld? Ja, lach er maar eens om, maar begrijp het: we zijn maar een heel klein stukje van alles wat er bestaat en daarom zijn we natuurlijk gebonden aan het totaal van het leven. En juist omdat we aan het totaal van het leven gebonden zijn zitten we natuurlijk met de moeilijkheid: kunnen wij nu onszelf als stukje van het leven tegenover de rest stellen? Nee, dat kunnen wij niet.

We moeten dus schijnbaar leven met het geheel, we kunnen niet buiten dat geheel leven. En zo krijg je dan de stoffelijk uitgedrukte grondwet van het bestaan: "men moet leven en voor zijn naasten", ofwel de wet van de naastenliefde.

Dat is duidelijk hè? Geen protesten, nee? Nou, dat had ik ook wel gedacht, want als je zou willen protesteren, dan durf je dat in een volle zaal op dat punt toch niet te doen.

Nou, wanneer we nu hebben gezegd: "naastenliefde is noodzakelijk", ja, dan komt natuurlijk het tweede punt. Als naastenliefde noodzakelijk is, hoe ver moet die dan gaan? Moet ik over me laten lopen? Nee. Per slot van rekening, u bent ook een stukje van het leven. Je moet dus het totaal van het leven verdedigen, ook jezelf, maar je moet niet zeggen: "nu ja, geef hem nu maar een blauw oog, dat hindert niet, als ik het maar niet krijg". Begrijpt u? Je moet dus eigenlijk, om het heel populair te zeggen, leven: gelijke monniken, gelijke kappen, ook ik.

En wanneer je op die manier leeft, dan heb je natuurlijk je functie in dat totaal van het bestaan. Maar daar kan nog wel eens even iets aan vast zitten, want dat geheel dat ontwikkelt zich anders en misschien langzamer dan u. Wat gebeurt er dus?

Door uw eigen ontwikkeling wordt uw plaats in het leven, in het bestaande, bepaald, en juist omdat dat bepaald wordt, zult u wel begrijpen dat we per slot van rekening eigenlijk in het bestaan voortdurend de plaats krijgen die ons toekomt. Ons eigen leven, onze manier van leven, van bestaan, die zorgt ervoor dat we precies die plaats in het leven krijgen waar we thuis horen. Maar als we de plaats krijgen in het leven waar we thuis horen, dan kunnen we ook wel eens klappen krijgen van het leven, omdat dat onze plaats is. De wet die de mensen daaruit hebben getrokken is de wet van de causaliteit, dus van oorzaak en gevolg. Maar daar ben ik er nog niet mee, want oorzaak en gevolg gelden voor mij alleen zolang ik op een bepaalde plaats terecht kom, en als ik nu erg hard loop, dan heb ik best kans dat ik door een snelle geestelijke ontwikkeling vóór kan blijven op alle gevolgen die mij anders zeer zeker ten deel zouden vallen.

Mag ik het illustreren? Men neemt een balk, die zet men in een wankel evenwicht. U wandelt er langzaam langs, stoot dat ding aan, hij komt uit zijn evenwicht en slaat u bewusteloos.

Nu komt u aan, u heeft wat meer haast, u wandelt wat steviger door, raakt dat ding ook, maar u krijgt nog net alleen een tikje tegen uw schouder. U loopt nog wat harder, u hoort een bons achter u en u zegt: gelukkig dat ik zo hard gelopen heb, nu heb ik tenminste die klap niet gehad. Begrijpt u? Dat is nu eigenlijk het hele principe van het leven. Wij mogen niet in gezapigheid zeggen: "wat komt dat komt", want dan krijgen wij altijd alle klappen die we voor onszelf verdiend hebben en als we dat krijgen dan zijn we altijd met het leven ontevreden.

Dus ten derde, wij moeten vooruitstrevend zijn, wij moeten streven naar iets dat beter is, dat groter is, dat verder gaat dan alleen maar het nuchtere gangetje van vandaag, wij moeten geestelijk en lichamelijk durven streven op een zodanige manier dat wij hierdoor zo weinig mogelijk slechte gevolgen veroorzaken, dus zo weinig mogelijk balken die op ons hoofd kunnen vallen. Ja, ik zou zeggen: je kucht erover (er werd in de zaal gekucht), maar je moet zo'n ding maar eens op je tenen krijgen alleen, dan vertel je al een hele hoop dingen die je zou zeggen als je hem niet te hard op je hoofd kreeg. Maar als je hem te hard op je hoofd krijgt dan kun je helemaal niet meer praten. En zo gaat het met het lot ook, het lot slaat u wel eens een keertje, nou, hoe heet dat in bokstermen, knock-out, dan weet je helemaal niet meer waar je aan toe bent. Zeg je: "nu kan ik niet meer, het leven is me niets meer waard" en voel je jezelf o zo treurig en zeg je dan: "ik heb het allemaal niet verdiend", u staat in het leven op de plaats die u verdiend heeft.

Zou u beter geestelijk u ontwikkelen, beter stoffelijk vooruitstrevend zijn, dan, geachte vrienden en vriendinnen, zou u waarschijnlijk deze slagen niet in die zwaarte ervaren hebben, misschien zelfs helemaal ontkomen zijn. Nou, dat zijn drie grote wetten en als u die drie opvolgt, dan hebt u voorlopig in uw leven al heel wat te doen. Maar het gaat nog verder. Mag ik uit eigenbelang werken op een zodanige manier met mijn medemensen dat ik anderen daardoor ongelukkig maak? Nee, natuurlijk. Mag ik dan misschien zo werken dat ik gelukkiger wordt en de anderen gelijk blijven? Nee, dat mag u ook niet en dat is nu juist het punt.

U moet altijd in het leven èn geestelijk èn lichamelijk zo streven dat u èn uzelf èn anderen gelukkiger maakt, allemaal gelukkiger, niet zo eentje die voor zichzelf een toren bouwt, een toren van Babel of in de moderne termen misschien een Kremlin en die daar gaat zitten en zegt: nou, nu heb ik nog maar één ding te zeggen: "het gaat om mij, mijn ideeën, mijn gedachten, mijn daden, mijn gemak, mijn rijkdom en jullie interesseren me niets, ik zal het jullie niet slechter laten hebben dan nodig is, maar eerst kom ik aan de beurt". Fout, want u bent een deel van het leven en als deel van het leven kunt u nooit en te nimmer uzelf boven het leven bevoordelen zonder uzelf - krachtens de wet van oorzaak en gevolg - in een zeer nadelige positie te plaatsen. Nou, ik geloof dat dit er wel in zit. Ja? Geen bezwaren, geen vragen, geen opmerkingen?

Nou, dan gaan we verder. Er zijn natuurlijk in het leven altijd probleempjes en problemen die je niet op kunt lossen en dan zegt de mens normalerwijze: ik loop ermee totdat ik er malende van wordt. De mensen worden gek, omdat ze niet uit hun problemen kunnen komen. Nu bestaat er nog een wetje wat ik ook nog wel erg belangrijk vind voor een mens die in de stof leeft en dat is deze: wanneer u leeft, mijn vrienden, doet wat u doen kunt, wanneer u alles overwogen hebt en u zegt: "ik zie er geen gat in, ik zie niet hoe dat moet". Leg dan de zaak rustigjes naast je neer, ad acta (waarvan akte; Red.), morgen komt er weer een dag. En zeg dan niet: nu ja, dat is alleen maar luiheid. Nee, dan zeg je: nu ga ik het anders doen.

Er bestaat n.l. deze wet: elke wet die in een mens of in een wezen dat leeft op kan komen, is krachtens de totaliteit van de schepping verwerkelijk ergens in die schepping op het moment dat zij als bewuste gedachte ergens in de schepping geuit wordt. Duidelijk?

M.a.w. al het voorstelbare is bestaand, maar ergens. Wanneer u nu weet dat wat u verlangt ergens bestaat, u een deel bent van dat leven, dan kunt u, door zich in dit leven als het ware terug te begeven - men noemt dit vaak een geloofsstaat - uit deze totaliteit van leven datgene verwerven wat men wenst, althans de weg ervaren waardoor men met eigen handeling in eigen bewustzijnstoestand dit voor het eigen-ik tot werkelijkheid maken kan. Zo is het dus verstandig om altijd rekening te houden met het totaal van het bestaan, met het hele zijn. Niet zeggen: "ik, arme ik", of "wij, arm volk", of "wij, arme mensheid", maar zeggen: "wij, deel van het leven". Wanneer wij eerlijk en oprecht verlangen naar iets en wij kunnen dat voor onszelf definiëren, niet zeggen: "ik wou dat ik eens een beetje gelukkig was", dan weet je nog niets, nee, "ik zou gelukkig willen zijn" en dan definieert u hoe u zich dan dat geluk voorstelt, dan zegt u: hoe zou dat voor mij te verwerkelijken zijn, dan krijgt u daarop uit het leven het

antwoord. Wie op deze manier overal raad inwint bij het totale waarvan hij deel is, die kan voor zichzelf zich gelukkig prijzen, omdat, mits men de weg die op deze wijze getoond wordt volgt, men altijd zal komen tot een volledige vervulling van dat deel van het leven dat wij en ook u waarschijnlijk noemt de levenstaak die men in een bepaalde fase van zijn heeft.

Op die manier wordt uw leven levenswaard. En dan kan ik met hetzelfde optimisme van de vorige spreker zeggen: het kan soms zwaar lijken, maar wanneer je van binnen deze kracht hanteert, wanneer je het totale bestaan je realiseert als een deel van je eigen-ik en je eigen-ik als een deel van het totale bestaan, dan kan er niets gebeuren waar je ongelukkig door bent, want bent u ongelukkig, dan is het de vreugde van een ander. U begrijpt dat dit een vreugde is van het totale zijn.

U zegt dus niet: "waarom die ander wel en ik niet", u zegt: "gelukkig dat die vreugde er is", en zo heeft die vreugde van die ander in u weer een kleine vreugde gewekt etc. Kort en goed, de hoofdwet van het leven is: denk altijd aan anderen, zonder daarom jezelf te vergeten, doe dit in vol vertrouwen op de wetten van de schepping die u regeren en u zult zich steeds bevinden op de plaats waar u hoort en - mits u juist leeft - zal die plaats zijn waar uw verlangen u heenleidt. Nou, dat had ik over het onderwerp te vertellen. Vragen? Over dit onderwerp alleen, hoor. Geen vragen, vrienden?

Vraag: Kan de mensheid bestaan wanneer het belangrijke punt van de grondwet met voeten getreden wordt?

Antwoord: Ach, kijk eens, als de grondwet een Eeuwige macht was, dan zou ik me afvragen: hoe kan het? Maar aangezien de grondwet uiteindelijk het product is van diegenen die haar onderschrijven en het met voeten treden van de grondwet noodzakelijkerwijze het gevolg is van de totale houding van, of de verlangens van een volk, geloof ik niet dat de mensheid onder het schenden van de menselijke grondwetten veel zal lijden, tenzij zij daarmee tevens zondigen tegen een Eeuwige Grondwet.

En dat als het belangrijkste achtende, meen ik wel dat we kunnen zeggen: nou, als ze het met een verkeerde bedoeling doen, dan treden ze misschien niet de grondwet met voeten, maar dan zullen ze ontdekken dat ze op gloeiende kolen lopen. En doen ze het in de eerlijke, goede overtuiging, dat ze goed zullen scheppen, dan zal er goed geschapen worden, tenzij de mensheid zelf de goede bedoeling met de voeten treedt, en dat doen de mensen gauw, hoor. Belasting dat is iets om te ontduiken, de douane dat is iets om belachelijk te maken etc. - dat hoort ook bij de wet - dat is gewoon. Religieus de levens van anderen regeren, niet in overeenstemming met de grondwet, is algemeen gebruikelijk geweest in veel landen van deze wereld en aarde en komt op het ogenblik voor, zowel in gemeenschappen in Amerika als in Rusland, in Nederland als in Spanje en Italië.

Of je nu gaat ergens naar Allahabad of je gaat naar Calcutta, je gaat naar Bangkok, Rangoon, of je gaat naar Peking of Melbourne of Sydney, overal hetzelfde: de wetten die de mensen aanvaarden worden normaliter geschonden door degenen die onder de wet staan en deze boven zich erkennen. Is het dan praktisch om die wet te handhaven, vraag ik me af, als ze toch niet meer beleefd wordt door het volk? Een wet van de mensen heeft alleen recht van bestaan zolang als zij gegrondvest is, niet in de geschriften en de jurisprudentie of misschien gegraveerd en gebeeldhouwd op schone tafelen ergens in een gebouw, maar alleen wanneer ze bestaat in de harten van de mensen. En wanneer die grondwet met voeten getreden wordt, ben ik ervan overtuigd dat diegenen die dat treden en vertreden doen, zeer pijnlijk van een niet zeer koude kermis thuis zullen komen. Antwoord voldoende?

Reactie: Dank u zeer.

Antwoord: Het had er wel niet veel mee te maken. Nu ja, we hadden het over wetten en dit is ook een wet, dus zullen we de wet en wet maar als één rekenen. Geen vragen meer over dit onderwerp? U heeft het wel aan uzelf te wijten: pauze, oftewel voor mij, goedenavond en wat u betreft: praat er maar over na.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Vragenrubriek. U weet het, persoonlijke vragen mag ik niet beantwoorden, dat doen we ook niet, alle andere vragen zover als ons kennen en ons weten reikt. Wat is de eerste vraag?

Vraag: Kunt u ons iets mededelen over: "Het Evangelie van de Heilige Twaalven"? Is dit een ware, esoterische leer? Zestien jaar geleden werd het in de handel gebracht. In het voorwoord staat, dat het sedert 16 eeuwen bewaard is gebleven in een Boeddhistisch klooster in Tibet, waarheen het door Esseners gebracht is, teneinde het te behoeden voor de schending en verminking, welke de andere Evangelien hebben ondergaan. Het schijnt uit het Arameens te zijn vertaald in het Engels. Deze Engelse tekst werd voor het eerst neergeschreven door een priester van de Anglicaanse kerk, de heer W. Ousley, die psychisch zodanig gevoelig was, dat hij door een leerling van de Meester Rakoczi kon worden geïnspireerd. Men noemt dit een "esoterisch-evangelie", waarin bijzonder naar voren wordt gebracht de grote liefde van Christus voor al het geschapene, dus ook voor dieren enz., vegetarisme, reïncarnatie enz. enz. Is dit werkelijk een "echt esoterisch-Evangelie"? Weet u wat meer te vertellen over dit Evangelie? Bij voorbaat mijn hartelijke dank!

Antwoord: Om te beginnen: dit Evangelie van de heilige Twaalven is inderdaad gedeeltelijk volledig echt. Ik zeg uitdrukkelijk "gedeeltelijk", omdat het geheel zeer fragmentarisch was en wat men noemt, geïnspireerd is aangevuld. Opvallend is in dit geschrift dat verschillende van de oude, inderdaad Esseense waarheden naar voren komen, terwijl ook de nadruk wordt gelegd op Jezus' houding, Jezus' levenshouding als Nazireeër - u weet, Hij was niet alleen een Nazarener, dus uit Nazareth, maar behoorde ook tot de kaste, het genootschap van de Nazireeërs - en als zodanig acht ik het waardevol en inderdaad vaak duidelijker dan de geldende Evangelien. Wij moeten echter voorbehoud maken, daar niet het totaal van deze geschriften inderdaad bewaard is gebleven en verschillende daarvan - ik zal ze niet bij name noemen - hopelijk binnenkort ook ter beschikking komen van het Westen, of beter gezegd van de wereld. Ik hoop dat dit een voldoende toelichting is. Wilt u daar nog meer over horen, dan zegt u het maar.

Reactie: Bv. over verschillende mysteriën in dat Evangelie, kunt u daar meer over vertellen?

Antwoord: Als ik over die mysteriën zou vertellen wat ze behelzen, dan zou ik te ver gaan, want dan zou ik het mysterie waardeloos maken. Dat kan ik natuurlijk niet doen. Maar ik kan u wel dit vertellen: de mysteriën waarop wordt aangespeeld zijn dezelfde mysteriën die in een vaak foutieve opvatting aanleiding hebben gegeven tot het ontstaan van sagen en legenden rond Jezus' leven, zoals ze hier en daar ook in de officiële geschriften zijn binnengeslopen. Verder kunnen wij hierbij aanmerken, dat wel buitengewoon belangrijk is, dat Jezus zelf als Kracht hier een leidende rol vervult, niet alleen met een "lange ij", maar ook met "ei", op een wijze waarop Hij de celebrant wordt van een, ik wil niet zeggen "eredienst", maar laten wij zeggen van een esoterische werelddienst en hierbij o.a. offers brengt, voorstellingen opbouwt, die volledig in overeenstemming zijn met datgene wat nu ook nog op aarde bestaat, zij het in een heel andere plaats en onder een heel andere naam.

Is dit voor u voldoende, kunt u het zo begrijpen?

Vraag: Ja. Mag ik nog iets vragen? In het slot ervan daar komt feitelijk een soort eredienst naar voren zoals die bijna in de Rooms- en Grieks-Katholieke kerk is. Is dat werkelijk zo geweest? Is dat werkelijk zo gebeurd wat Jezus gedaan heeft? Het was bijna een katholieke dienst.

Antwoord: Nee, dat is niet juist. Wel juist is dat Hij zich hield aan de Joodse eredienst en daarbij wel speciaal gebruik maakte van verschillende gebruiken van de Levieten, terwijl Hij ook Zijn eigen esoterische opvatting van deze eredienst mede naar voren bracht, maar Hij heeft nooit Zelf gecelebreerd in godsdienstige zin, waarbij wij dus een soort misoffer krijgen, dit is niet juist. Een foutieve interpretatie die waarschijnlijk, wanneer de geschriften van Johannes o.a. ook weer beter in de handen van de mensen komen, weer terugkeren als het

ware onder de mensheid, worden opgehelderd. Hier zijn n.l. verschillende dingen in verborgen. Maar ja, wie het verborgene niet kent, kan het ook niet vinden en dat is het jammere.

Vraag: Heeft dat wat met de Mithras-mysteriën te maken?

Antwoord: Nee, het is niet direct met de Mithras-dienst verwant, want met hetzelfde recht zou u kunnen terugwijzen op de Osiris-verering, de Osiris-dienst. Het is dus niet een speciale godsdienstige richting, maar het hangt samen met de Orde der Wereldpriesters, waarin zoals bekend de offergedachte plus een zogenaamd offer van vlees en bloed van de aarde gebruikelijk was en dat in de bijbel bekend wordt door het offer van Melchizedek.

Reactie: Dank u zeer.

spreker: Tot u dienst.

Vraag: Mag ik u daar nog iets over vragen? In hetzelfde boekje staat dat Jezus getrouwd geweest is. Is dat waar of is dat niet waar?

Antwoord: Het is waar. Jezus is inderdaad gehuwd geweest, want moest Hij niet eerst mens met de mensen zijn voordat Hij offeraar kon worden die de lasten van de mensen droeg?

Reactie: Dank u wel.

Spreker: Tot uw dienst. Volgende vraag dan maar.

Vraag: Hoe is de wet van oorzaak en gevolg (karma) te rijmen met de leerstelling van de vergeving van zonden?

Antwoord: Er was eens een vader en die had een zoontje en dat zoontje dat had bij vader stilletjes uit zijn portemonnee genomen twee gulden om bloemen te kopen voor de onderwijzeres. Toen was vader heel erg boos dat dit jongetje twee gulden had gestolen en toen wilde hij dat jongetje een flink pak slaag geven en dat jongetje dat vertelde dat allemaal. Toen zei vader: nu ja, ik begrijp je, mijn jongen, en ik wil het je vergeven, maar die twee gulden betaal je me terug. Heeft u het begrepen? Geen aanmerkingen meer?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Was Jezus Christus uit de Evangeliën een Geest die tot onze menselijke evolutie behoorde? Ook zegt men dat Meester Jezus overschaduwde werd door de Christus-geest bij de doop in de Jordaan, ik heb ook wel eens gehoord dat de Heer Maitreya de Bodhisattva genoemd wordt de Heer Christus. Ik heb ook eens gelezen dat de Christusgeest die het lichaam van Jezus binnentrad, een straal was van de kosmische Christus die echter niet onder de menselijke geesten te vinden zou zijn. En is het Tweede Aanzicht van de Drieënige God, het behoudende beginsel, ook hetzelfde als de kosmische Christus óf Heer Maitreya óf Jezus Christus? De mensen maken alles zo ingewikkeld. Kunt u ons s.v.p. vertellen wat nu werkelijk waar is?

Antwoord: Nou, ik zou het kunnen proberen tenminste, ik weet niet of het me lukt. Allereerst: kan het Behoudend Beginsel de Christus-gedachte zijn? Ik geloof dat we daar al een grote fout begaan wanneer we dat zeggen, want Christus is niet de behouder, maar Hij is de vernieuwer, d.w.z. Hij stimuleert de nieuwe ontwikkeling, een nieuwe vooruitgang, maakt nieuwe wegen vrij voor de geest om te gaan, dat zult u met me eens zijn. Dus ik zou Hem niet willen noemen de vernietiger, ook niet de behouder, ik zou Hem willen noemen de bouwer.

Dan punt 1. Wat was Jezus? De mens Jezus was een mens die in de normale gang van de menselijke evolutie opgroeide. De Geest die in Hem leefde, zoals die van u allen, leefde dus voordien in een geestelijke sfeer en dit was een zeer hoge sfeer, maar Hij behoorde tot de mensheid d.w.z. tot deze groep van bestaan. Dan kunnen we verder vaststellen dat de Christus-Geest in Hem vaardig wordt wanneer Hij, door Zichzelf te verdiepen in de Oneindigheid, het contact met de Oneindigheid bereikt. Als zodanig wordt Hij tot voertuig en werktuig van de Kosmische Christus, daar Hij werkt krachtens de krachten, de bewustwordingen en de mogelijkheden die in deze Kosmische Christus geborgen liggen, die voor Hem wordt: Vader. Ik hoop dat dit duidelijk genoeg is. Ik heb geprobeerd om het kort te zeggen. Moet er nog meer over verteld worden, vertelt u het maar, ik wil er graag verder op in gaan.

Reactie: Maar de Heer Maitreya, die noemt men ook Christus, ik heb het wel eens gelezen.

Antwoord: Zal ik u eens wat anders vertellen? Wanneer wij langs de esoterische weg de Christus volgen, dan was Jezus Christus de 33ste die de wereld betrad, en als zodanig weten wij dus dat het Christus-Begrip op aarde geuit kon worden in steeds hogere fasen. En zoals u weet is 33 een bijzonder getal, dat aangeeft een voleindingsfase, waarna een totaal nieuwe ontwikkeling moet komen. Voldoende?

Vraag: Maar ik heb wel eens gehoord of gelezen dat de Heer Maitreya het hoofd is van de Geestelijke Hiërarchie van deze wereld, dus dat die Jezus overschaduwte. Is dat niet waar?

Antwoord: Zou een aardgeest - neemt u mij niet kwalijk, ik gebruik deze term om het verschil tot uiting te brengen tussen aarde en kosmos - in staat zijn om een kosmische kracht te ontketen? Ik geloof eerder dat u dan nog u zou moeten wenden tot de zonnegeest, maar de tijd van de zonnegeest is ook reeds voorbij. Wij hebben hier inderdaad zelfs niet meer te maken met de kracht die de nevel - dus in dit geval de Melkweg - regeert, maar we hebben te maken met het eerste directe contact, met de Kern van het Al, die in haar grootheid en zwaarheid niet waarneembaar is voor de mensheid, althans tot nog toe. En van daaruit komt deze Heer, dus Hij is meer dan Heer van de aarde en staat zelfs boven de door u genoemde Grote. Ik mag overigens daarbij opmerken dat Jezus, nu niet meer Christus-drager, maar Jezus met de eerste Heer van de wereld - die zoals u weet de enige is die nog steeds terugkeert - gezamenlijk nog steeds de aarde overschaduwde, maar dat is weer een andere kwestie. Voldoende?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Wanneer wij onze plicht doen ten aanzien van onze medemensen en de maatschappij, kunnen wij dan door gestadig volgehouden contemplatie van de Godheid binnenin ons, op snellere wijze ons geestelijk vooruitgaan bevorderen en zo tot meesterschap komen?

Antwoord: Wanneer men het Meesterschap omwille van het Meesterschap begeert, zal het zeer moeilijk zijn, maar indien men het Meesterschap zoekt als middel om beter te dienen, dan zal u dat Meesterschap zeker niet onthouden worden, want wie Meester wil worden, moet eerst leren te dienen. Het dienen nu leert u, wanneer u uw plichten tegenover mensheid en maatschappij meer dan volledig volbrengt. Wat daar dan verder uit naar voren komt zult u ook begrijpen: er wordt daar dan uit geboren een innerlijke harmonie, die een diepere beschouwing mogelijk maakt van het Goddelijke, waardoor u door contemplatie kunt komen tot een bewustwording, die ver ligt boven het menselijke. Antwoord voldoende? Dan gaan we verder.

Vraag: Hoe ziet de architectuur er in de toekomst uit?

Antwoord: Nou, zullen we het heel kort en krachtig stellen? Veel glas, hoog opstaande lijnen, utiliteitsgebouwen die praktisch een heel dorp bevatten in de steden, grote tussenruimten, zeer veel vervoerswegen, die op meerdere hoogten elkaar overkruisen, dus soms drie, vier banen boven en onder elkaar in de steden, op het platteland bungalowbouw, fabricatie van uniforme onderdelen, die echter in een zo grote hoeveelheid aanwezig zijn dat de architect daarmee als met een constructiedoos steeds weer nieuwe dingen kan construeren. De huizen over het algemeen betrekkelijk klein, zeer compact gebouwd, dus een zeer nuttig maken van alle beschikbare ruimte. De fabrieksarchitectuur aangepast aan de omgeving. De eerste eis die gesteld zal worden is dat de fabriek schoon is, dus goed om aan te zien van binnen en van buiten en dat zij als een organisch geheel kan worden beschouwd.

Verder zullen wij zien de architectuur die wel een zeer bijzondere wordt, waarbij o.a. hydroponische cultures (met water als ondergrond; Red.) ook een zekere schoonheid verwerven. Wij zullen verder zien een bepaalde ontwikkeling, waarbij men langzaam maar zeker een steeds, ik zou haast zeggen, zakelijke vorm gaat vinden, die in hoofdzaak bestaande uit langwerpige panelen - ik zeg het nu maar even heel eenvoudig - steeds verder oprijst naar boven toe en daarbij een aardgebondenheid langzaam maar zeker zal trachten te verloochenen. Je krijgt dus een zeer lichte bouw. Bij deze zeer lichte, maar zeer hoge bouw, zal verder opvallen dat op een hoog niveau, dus hoog boven de grond - dus niet op hoog politiek peil - dat men daar verbindingen zal leggen tussen de verschillende gebouwen, zodat uw toekomstig stad wel iets zal krijgen van een soort wonderstad met buitengewoon veel glas, zeer veel beton - ofschoon van een ietwat andere constructie dan heden ten dage - en daarbij zeer kleurig. Men zal veel gebruik gaan maken van kleurenharmonie en zelfs de wegen op een

aparte wijze kleuren, daarmee aangevend het verkeer waarvoor ze bestemd zijn, een grotere veiligheidsfactor en een zekere rust voor de mensen. Al deze dingen samen maken geloof ik wel de hoofdzaak uit. Verder zal nog wel opvallen dat men bij de moderne architectuur uit zal gaan van het systeem dat lucht moet worden ververst, zodat openslaande ramen, zoals u die kent, waarschijnlijk in de grote steden niet veel voor zullen komen, daarentegen wel en in zeer grote mate, soms zelfs een hele kamer onmiddellijk verbindend met de buitenlucht in de woningen die op het platteland worden gebouwd. Is dit in kort bestek voldoende of wilt u er nog meer over weten? Volgende vraag.

Vraag: Ons is medegedeeld dat de intelligenties zich bewegen door te denken. Kunt u ons mededelen welke krachten daarbij in het spel zijn en of deze krachten ook op aarde kunnen worden gebruikt zonder uittrekking?

Antwoord: Nou, allereerst hoe het werkt. Ik geloof dat wij het zo moeten zien: wij zijn een bewustzijn. Een bewustzijn nu is niet plaats innemend, een bewustzijn is als het ware een abstractie, tenminste in menselijke zin gezien. Wanneer ik mij nu in een bepaalde wereld, die dimensionaal begrensd is, beweeg, maak ik krachtens mijn bewustzijn deel uit van het totaal daarvan. Ik kan dus op elk willekeurig punt van die bewustzijnswereld mij concentreren en mijn gehele waarnemingsvermogen vestigen. Wanneer ik dus zeg: "ik wil daar naartoe" en ik heb een voorstelling van de plaats waar ik heen wil gaan, althans de richting of de eigenschappen van die plaats, dan zal mijn wezen in contact met het geheel waarvan ik deel uitmaak, onmiddellijk selecteren welk punt van mijn persoonlijkheid mijn bewustzijn nu moet dragen. Ik neem aan dat deze verklaring zelfs verder kan worden doorgevoerd voor het gehele Al, ofschoon ik er niet zeker van ben, en wel op grond van het feit dat wij allen deel zijn van het Goddelijke en dus als bewustzijn binnen het goddelijke op elk punt onwillekeurig geuit kunnen worden en ook willekeurig. Hieruit zou ik de conclusie willen trekken, dat, indien ons bewustzijn ver genoeg gevorderd is, wij kunnen leven op elke plaats, in elke vorm, waarnemingen kunnen doen op elk punt dat voor ons voorstelbaar en bereikbaar is binnen de Godheid. Is dat duidelijk genoeg?

Wanneer men nu echter vanuit het menselijk standpunt zou willen gaan tot een dergelijke verplaatsing, dan houdt men geen rekening met de begrensdheid die tevens voor het stoflichaam bestaat. Men zou door levitatie een zeer snelle verplaatsing teweeg kunnen brengen, men zou uiteindelijk onder bepaalde omstandigheden kunnen komen tot een ontspanning van het lichaam, waarbij de materie zich voegt naar de eisen daarvan, maar dit vraagt krachten die ik voor de doorsnee mens niet mogelijk acht.

Wel acht ik dit mogelijk voor enkelen van de Hoogste Ingewijden, maar van Dezen kan gezegd worden dat zij de Meesters van de Stof zijn en dus eigenlijk niet meer in de stof leven, deze slechts gebruiken. Voor alle anderen acht ik het alleen mogelijk met behulp van zo'n Meester en dan nog in zeer speciale en bijzondere omstandigheden. Is dit duidelijk genoeg? Is er nog iets over te vragen?

Vraag: Ik zou willen vragen: de huizen of de gebouwen of de kerken in de sfeer, zijn die alleen gedachtekracht?

Antwoord: De gebouwen die je in de sferen ziet? Ach, kijkt u eens, er zijn mensen die zijn niet gelukkig of ze moeten een huis hebben en wanneer ze in onze wereld komen dan denken ze dat dat huis er is, dan zeggen ze tegen een ander: moet je eens kijken hoe mooi ons huis erbij staat. Die anderen kijken, nemen waar in die gedachten en scheppen dat, en wanneer ze nu die persoon zien, zien ze dat huis. Dus er wordt een wereld gebouwd als het ware van gedachten, waarin de suggestie "huis" voor alle aanwezigen tot een werkelijkheid is geworden. Voor u begrijpelijk? Voldoende?

Vraag: Geldt dat niet voor kerken?

Antwoord: Dat geldt ook voor kerken.

Reactie: Je ziet wel eens hoofden met kerken afgebeeld.

Antwoord: Inderdaad, maar laten we het zo stellen: een kerk is elke plaats waar een ziel of een aantal zielen zich oprecht tot God wenden. En dat geldt ook voor de aarde, hoor! En wanneer wij ons daarbij een voorstelling maken van een bouwwerk, zullen wij ook in de sferen dus dit bouwwerk oprichten, een suggestie zijnde, bevestigd door de werkelijkheid van de plaats.

Reactie: Maar die kerken zijn anders afgebeeld.

Spreeker: Hoe bedoelt u: die zijn anders afgebeeld?

Reactie: Ja, ik heb afbeeldingen gezien, waar de kerken in de geest anders voorgesteld worden dan ik hier op aarde ooit gezien heb.

Antwoord: Dat laatste zou ik nog met u op willen nemen, want u bent niet in staat het totaal van de kerken of tempels die op aarde bestaan te beschouwen. Dus wat dat betreft zou ik u dan eerst willen verwijzen - en dan doet u het maar heel bescheiden aan - naar de beschrijving van sommige tempels van Atlantis. Als u die met die afbeeldingen gaat vergelijken dan zult u merken dat u een aardig eind in de richting komt.

Reactie: Ik heb bv. nog nooit een tempel gezien boven op een rots.

Antwoord: Nee? Dan bent u zeker nog nooit geweest, of u heeft nooit gehoord over de gewoonten die men had o.a. in Indië, zeker in de tijd dat de Gobi nog een vruchtbaar land was, om juist zeer hoog boven op een rots de kerken en de kloosters te bouwen, opdat ze veilig zouden zijn voor de profane mensen die daar niet gewenst werden. Nooit over gehoord?

Reactie: Jawel.

Antwoord: Nou, dan ziet u dus dat het niets nieuws is. Heus, gelooft u mij, die wereld die lijkt een werkelijkheid, maar ze is het niet. We zien het toch dagelijks. Ik kan zo op het ogenblik uit dit lichaam stappend in 5 a 6 verschillende sferen binnenstappen, precies naar gelang ik dit zelf wens, naar gelang de gedachtewereld die ik deel, en elk van deze werelden heeft zijn eigen eigenschappen, de een is een drukbevolkte wereld die een soort afspiegeling is van de uwe, de ander is een wereld zo somber, dat ik u er niet graag in binnen zou zien treden, weer een ander is alleen maar een sombere duisternis, een vierde is samengesteld uit wonderlijke tuinen met tempels en pagoden erin en weer een ander die zou je alleen maar kunnen beschrijven als een groot bos als het ware met grote bergen en schitterende meren. En die kan ik allemaal binnengaan, maar die zijn op precies dezelfde plaats, omdat zij bestaan in het bewustzijn van de groepen die daarin leven en niet daarbuiten. Kan ik u dat aannemelijk maken? Nee misschien.

Reactie: Ja.

Antwoord: Ik bedoel, u moet begrijpen dat onze wereld een andere is dan de uwe en dat wij, levende in zo'n bepaalde wereld, deze als realiteit ervaren. Onze tempels zijn net zo echt als uw tempels zolang we leven in de sfeer waarin die tempel bestaat maar gaande van sfeer tot sfeer, weten wij dat, waar die tempel staat in de ene wereld, een meertje is in de andere en in de derde op die plaats van verering alleen maar een plaats is van schemering, iets minder duister dan in de omgeving. En als u dat kunt begrijpen, dan zult u ook begrijpen dat wij de realiteit van deze beelden moeten verwerpen, vooral waar wij merken dat onze eigen gedachten mede vormend zijn voor de wereld waarin we leven. Ik hoop dat ik het duidelijk heb gezegd, hoor.

Vraag: Kan men kiezen in welke sfeer men wil zijn?

Antwoord: Ja, kijkt u eens, bij ons is die keuze altijd zo. Wat je op het ogenblik bereikt hebt is de bovenste verdieping, maar je kunt gaan tot de diepste kelder. Dus je kunt altijd naar beneden en van beneden weer terug tot de eigen sfeer, tenminste wanneer je je niet laat vangen in zo'n lagere sfeer door een begeerte die je misschien zelf ook nog hebt, dus jezelf ten onder laat brengen (naar beneden laat trekken; Red.).

Reactie: Ja, maar ik wil toch liever hogerop.

Antwoord: Jazeker, maar stelt u zich nu het geval voor: er is een moeder, zij leeft in een zeer hoge en gelukkige sfeer, haar kind is in de duisternis. Denkt u dat ze dat in de steek laat?

Reactie: Nee.

Spreeker: Nee, juist.

Reactie: Maar die zal dan trachten dat kind naar boven te brengen.

Antwoord: Natuurlijk, maar daarvoor moet ze eerst zelf naar beneden gaan. En dat is nu juist de kwestie. Je kunt dus naar lagere sferen gaan, maar wanneer je dat doet, doe je dat om daar te werken, dus om anderen te helpen, en je hebt je eigen sfeer waarin je leeft en waarin

je vrede hebt, harmonie, geluk, en waarin je contact vindt met hogere krachten, die je bewustzijn verder als het ware groot maken, je in staat stellen om meer te gaan leren, meer te zien.

Vraag: Dus je kunt door meer te leren en meer te zien in een hogere sfeer komen?

Antwoord: Ja. Weet u, het gaat zo. Je leert steeds meer je eigen gedachten in het juiste patroon brengen, want dat is eigenlijk alles wat ze doen. Daardoor realiseer je je dat er andere waarden bestaan dan je tot nog toe hebt gezien en dat is hier een stukje en daar een stukje en daar nog een stukje en uiteindelijk heb je een hele hoop stukjes. En dan komt het laatste feit, dan valt ineens die hele legplaat ineens en dan leeft u ineens in een nieuwe wereld, en dat is vaak een zekere schok. Het is altijd een vreugdevolle schok, maar je voelt je dan elke keer weer als een onbeholpen kind, dat niet in staat is om zich helemaal goed te bewegen, dan moet je ook weer eerst leren, heb je een zekere rustperiode nodig. Duidelijk?

Reactie: Het lijkt me allemaal erg moeilijk.

Spreeker: Waarom?

Reactie: Ik weet het niet.

Spreeker: Ja, dat kan ik me nu niet voorstellen dat het zo moeilijk is.

Vraag: Maar is het dan niet precies zo als op aarde, want zo zijn we hier toch ook eigenlijk aan het zoeken en puzzelen?

Antwoord: Ja, natuurlijk, alleen met dit verschil, wanneer de mensen aan het puzzelen gaan, dan hebben ze niet de mogelijkheid om iets te verwerkelijken zonder dat ze daar anderen bij betrekken. Bij ons bestaat die mogelijkheid wel, dus wij ondergaan de gevolgen van onze eigen bestrevingen, maar zullen daarbij door alle anderen geholpen kunnen worden, zodra we hun gedachten maar willen accepteren. Wij kunnen dus gemakkelijker vooruit komen.

Dan hebben wij verder een veel grotere bewegingsvrijheid. Nu ja, ik kan u ja, hoe kan ik u een inzicht geven in ons leven? Het zijn twee heel verschillende dingen. Het is uw droomwereld, maar dan zo gelukkig, dat u nooit meer wakker zou willen worden. Zo kan ik het het beste uitdrukken. Nu ja, ik maak geen reclame, hoor! (Hilariteit). Er bestaat nog steeds geen reisvereniging die u voor uw tijd naar het beloofde land brengt, en wanneer u probeert op uw eigen houtje er te komen, dan blijft u aan de grens toch wachten totdat het tijd is dat u naar binnen mag. Houdt u daar rekening mee? Nog meer vragen?

Vraag: Ik wilde u iets vragen. Kunt u mij een definitie geven van het woord: esoterisch?

Antwoord: Esoterisch? Ik zou zeggen: doordringen tot de kern van de dingen. Dat lijkt mij de meest korte en de meest juiste omschrijving.

Reactie: Ja, want in het woordenboek staat: alleen bestemd voor ingewijden.

Antwoord: Inderdaad, dus als je ingewijd bent, kun je tot de kern van de dingen doordringen, dat verbindt men daaraan, maar het werkelijke woord "esoterisch" houdt in: het doordringen tot de kern van de dingen en verder niets, want wie ingewijd is, dat maken de mensen uit en wat de mensen uitmaken daar lachen de geesten vaak om. Neemt u me niet kwalijk. Nou, de volgende vraag.

Vraag: Er is hier een moeder die zou graag iets weten - u heeft over tempels gesproken - over de Tempel der Moeder.

Antwoord: Ja, dat is eigenlijk de Tempel der levende Kracht en daarin..... We zouden kunnen zeggen: het is de Tempel der Vruchtbaarheid. Mag ik het zo uitdrukken? En nu moet u daar niet in een ongunstige zin aan denken, maar het betekent dus de ontplooiing van al het nieuwe, maar tevens ook het feit, dat al wat voortgebracht werd, gebonden blijft aan zijn oorzaak, zodat een eeuwige ketening bestaat, waarbij het Goddelijk Bewustzijn zelf volledig en te allen tijde in alle dingen leeft. En van de Tempel der Moeder uit, gaat dan ook het moederinstinct, niet zoals u het op aarde kent, maar als het instinct van verantwoordelijkheid voor diegenen die men, hetzij geestelijk of lichamelijk, heeft doen geboren of herboren worden. Daar kunt u dus evenzeer de wijsheid vinden als de directe moeder, daar kunt u de kracht van de vruchtbaarheid vinden evenzeer als degene die als inwijder velen helpt om op het pad van de esoterie verder te gaan. Duidelijk genoeg voor u?

Reactie: Dank u wel.

Spreker: Het is dus eigenlijk een sfeerbeschrijving, dat heeft u toch goed begrepen?

Vraag: Enige jaren geleden schijnen verschillende hoge ingewijden, lama's en priesters uit Tibet vertrokken te zijn naar het Andes-gebergte, omdat ze zagen aankomen dat Tibet veroverd zou worden door de Chinezen. Nu is het vijf à zes jaar geleden en Tibet is veroverd. Zijn alle hoge ingewijden van Tibet naar het Andesgebergte verhuisd? En het Wesak-feest zou dat in de toekomst niet ook voortaan in het Andesgebergte gehouden worden?

Antwoord: De vallei is nog steeds heilig en wanneer het gebed op de berg wordt uitgesproken dan kan geen menselijke macht daarin storen. Dus wat dat betreft hoeft u zich geen zorgen te maken: de laatste bijeenkomst heeft inderdaad op de Wesak plaats gevonden. Waar de volgende bijeenkomsten zijn kan ik natuurlijk niet zeggen, aangezien ik niet weet welk raadsbesluit ze in dezen nemen. Ik kan u verder vertellen dat de ingewijden uit Tibet, de Hoge Ingewijden, niet alleen naar de Andes zijn getrokken, maar dat zich èn in Tibet èn in de Karakorum nog verschillende daarvan bevinden, dat verder een aantal ingewijden van lagere graad o.a., naar Europa is gezonden en naar Amerika en dat reeds meerdere malen sindsdien, in hoofdzaak vanuit het gebied van de negen kloosters, wederom gezonden naar Europa, Amerika en Afrika gezonden zijn. Zover mij bekend werden er geen zendelingen afgevaardigd naar Australië. Voldoende voor u?

Reactie: Dank u.

Spreker: Nou, vrienden, zijn er geen vragen meer? Dan kan ik alleen "het schone woord" nog maar aan het woord laten. Mag ik u danken voor uw aandacht? Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Wij gaan dan deze bijeenkomst besluiten met "het schone woord", en wij zullen dit doen thans ook weer, op een wijze door ons te kiezen aan de hand van vijf door u te noemen onderwerpen, onderwerpen zo mogelijk uitgedrukt in één woord.

Reactie: Geestelijk klimmen - Levensvreugde - Wilskracht - Deemoed - Naastenliefde.

Spreker: Als wij dan stellen dat men door wilskracht in deemoed de naastenliefde beoefenend, geestelijk kan klimmen en een hogere bewustwording bereiken, dan geloof ik dat ik de onderwerpen in kwestie voldoende heb samengevat. Voldoende voor u?

Reactie: Ja.

Ik heb mijzelf gebonden,
Gebonden aan een wil
Die al mijne begeerten
En wensen breken wil.
Ik wil niet zijn de slaaf
Van de mens die ik ben,
Ik wil niet zijn de slaaf
Van de geest die begeert,
Maar zijn de dienende kracht
Van het Licht,
Die zijn oorsprong, Gods Licht,
Altijd eert.
En zo dwingt mij mijn wil
Om te gaan en te zijn
Een dienaar van al wat er leeft,
In naastenliefde
Naast ieder te staan

Die naar een bewustwording streeft.
Maar ik weet dat mijn kracht
Zo klein is en min,
Ik weet dat ik 't zelve niet kan.
Dan buig ik mijn knie,
Ik zeg tot mijn God:
Gij hebt mij geschapen,
Mens, man of vrouw,
Gij hebt mij geplaatst in de sferen.
Geef mij de kracht
Opdat ik Uw Liefde
Ik mijzelve steeds sterker
Mag leren beachten,
En anderen helpen kan die trachten
Om U, o God, te vinden.
En zo tracht ik te dalen tot lage geest
Gaan tot in de hel en onbevreesd
Plukken daar de bloem des vuurs
En leiden haar tot in het uur
Waarin zij vrede vindt.
'k Wil gaan tot in de duisternis
En de verdorven kracht,
Die toch nog in zichzelf smeekt
Om God,
Prekend van dat wat het onheil bracht
En Hem geketend heeft.
Ik wil zijn de lichtende kracht
Voor al wat leeft
En ik ga naar de duisternis,
Ik daal af.
En wanneer ik wederkeer
Dan weet ik: juist in het duister gaf
Mij de kracht die ik noem Mijn Heer,
Het grootste Licht.
Bewustwording werd mij gegeven,
Juist toen ik dienen wilde,
In deemoed gevend leven
En kracht voor anderen.
Geestelijk klimmen was eens mijn doel,
Ik wilde geestelijk stijgen.
Maar hoe hoger ik ging
In de koepel des Al 's
Hoe zwaarder mij drukte te zwijgen.
In eenzaamheid en duistere pijn
Ben ik gevluht weer naar beneden,
En sedert ik in deemoed dien
Kan 'k toch
Tot in de Hoogste sferen treden.
Want wie gaat met een ander,
Diens steun en diens staf,
Wie geeft zijn leven en krachten,
Die krijgt van God het ware Licht,
Die hoeft niet te streven
Te trachten
Naar geestelijk klimmen.
Want ziet, veel meer dan hij bestreven kan,
Schenkt hem omwille van de naastenliefde
Zijn God, zijn Meester en zijn Heer.
Wanneer gij stijgen wilt in geest,
Leer dan in deemoed zwijgen,

Tracht niet, ondanks der wereld leed,
Omhoog, omhoog te stijgen,
Maar weet dat gij steeds dienen moet,
In dienen kunt ge uzelf verheffen,
Maar nooit kunt gij de Eeuwige
Door hovaardij eens treffen
In de kern van uw wezen.
Gooi af de angst, gooi af de vrees,
Gooi af al 't ongerijmde denken,
Geef aan de wereld wat gij kunt,
God zal u dan het groot bewustzijn schenken.

Ik hoop dat ik u hiermee niet teleurstel, althans ik moet hiermee de avond beëindigen.
Ik wens u allen nog een gezegende avond toe, maar vooral wel een prettige huisgang en een
gezegende nachtrust. Goedenavond.